यदेवमतःपूजयस्वैनंआदित्यहृदयार्थं ॥ देवदेवं देवानां ब्रह्मविष्णुरुद्राणामपिदेवं उपास्यं जगतां जनिस्थितिधर्मिणां भूरादिलोकानां संसारमात्रस्यचपतिं ॥ एतदादित्यहृदयंस्तोत्रं त्रिगुणितं संजातत्रिगुणंयथातथा जप्त्वाविजयिष्यति विजेष्यति रिपून्जनइतिशेषः ॥२६॥२७॥ नष्टशोकोनष्टोरावणविषयचिंतारूपःशोकोयस्यसः ॥ २८ ॥ इदंशीघ्रसिद्धिकरंस्तोत्रंजप्त्वा हृष्टात्माप्रातर्युद्धायागतंरावणंप्रेक्ष्य जयार्थंमनसाभगवंतमगमत् ध्यातवान् ॥२९॥३०॥ अथरविः रामंनिरीक्ष्य निशाचरपतिसंक्षयं तत्का

पूजयस्वैनमेकाग्रोदेवदेवंजगत्पतिं ॥ एतत्त्रिगुणितंजप्त्वायुद्धेषुविजयिष्यति ॥२६॥ अस्मिन्क्षणेमहाबाहोरावणंत्वंजहिष्यसि ॥ एवमुक्त्वाततोगस्त्योजगामसयथागतं ॥ २७ ॥ एतच्छ्रुत्वामहातेजानष्टशोकोऽभवत्तदा ॥ धारयामाससुप्रीतोराघवःप्रयतात्मवान् ॥२८॥ आदित्यंप्रेक्ष्यजप्त्वेदंपरंहर्षमवाप्तवान् ॥ त्रिराचम्यशुचिर्भूत्वाधनुरादायवीर्यवान् ॥२९॥ रावणंप्रेक्ष्यहृष्टात्माजयार्थंसमुपागमत् ॥ सर्वयत्नेनमहताव्रतस्तस्यवधेऽभवत् ॥ ३० ॥ अथरविरवदन्निरीक्ष्यरामंमुदितमनाःपरमंप्रहृष्यमाणः ॥ निशिचरपतिसंक्षयंविदित्वासुरगणमध्यगतोवचस्त्वरेति ॥ ३१ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवा० यु० षष्ठोत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥ ॥७॥ ॥७॥

सारथिःसरथंदृष्टःपरंसैन्यप्रधर्षणम् ॥ गंधर्वनगराकारंसमुच्छ्रितपताकिनं ॥ १ ॥ युक्तंपरमसंपन्नैर्वाजिभिर्हेममालिभिः ॥ युद्धोपकरणैःपूर्णंपताकाध्वजमालिनम् ॥ २ ॥ ग्रसंतमिवचाकाशंनादयंतंवसुंधरां ॥ प्रणाशंपरसैन्यानांस्वसैन्यस्यप्रहर्षणं ॥ ३ ॥

लंविदित्वा स्वलीलामूर्त्या सुरगणमध्यगतःसन् साक्षात्त्वरेतिवचोऽवदत् ॥ ३१ ॥ कतक० ॥ ९८ ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेयुद्धकांडे षष्ठोत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥७॥ • ससारथिः रावणस्यसारथिःदृष्टःसन् उच्यमानगुणंरथंचोदयामासेत्यन्वयः ॥ गंधर्वनगराकारं तद्वदाश्चर्यदर्शनं ॥१॥ परमसंपन्नैः परमैःरथवहनोचिताश्वगुणैर्जवादिभिः संपन्नैः पताकाध्वजानांमालाऽस्मिन्नस्तितं ॥ अनेनध्वजबाहुल्यमुक्तं ॥ समुच्छ्रितपताकिनमित्यनेनच तदौन्नत्यमुक्तं ॥ २ ॥ प्रणाशं प्रणाशकरं ॥ ३ ॥